

کنفرانس آجندای ملی

و ضرورت شکل گیری گفتمان ملی

صفحه ۶

آن سوی هياهو بر سر امضای تفاهم نامه امنیتی با پاکستان

حامد کرزی بعد از سیزده سال زمامداری در سایه حمایت مستقیم نظامی و مالی ایالات متحده آمریکا و غرب و بیست بار سفر بی حاصل به اسلام آباد، در توهم کسب زعامت و «مشری» پشتون های منطقه در دو کشور افغانستان و پاکستان است.

او هوای پشتونستان بزرگ و لوی افغانستان را با تجزیه پاکستان به سر می پروراند و به سوی رابطه کابل و اسلام آباد و حل مشکل میان دو کشور از همین منظر نگاه می کند...

صفحه ۶

تحلیلگران:

اگر مواد اساسی توافق نامه تشکیل دولت عملی نشود

وارد یک بحران تازه می شویم

عملکرد حکومت وحدت ملی در هشت ماه گذشته نگرانی های زیادی را به بار آورده است.
اگر رهبران دولت وحدت ملی نتوانند تعهدات خود را که در توافق نامه سیاسی سپرده بودند، عملی سازند؛ افغانستان وارد یک بحران تازه سیاسی خواهد شد.
رهبران دولت در مدت مأموریت هشت ماهه خویش، مصروف زدوبند بر سر گماشتن افراد و شخصیت ها در سمت های دولتی بوده اند و کوچکترین توجهی به مواد اساسی توافق نامه تشکیل دولت وحدت ملی که عبارت از اصلاح نظام انتخاباتی، برگزاری لویه جرگه، تغییر قانون اساسی و ایجاد پست صدارت است، نکرده اند

فرمانده کل نیروهای خارجی در افغانستان:

داعش مصروف سربازگیری در افغانستان و پاکستان است

فرمانده نیروهای بین المللی در افغانستان اظهار داشت: مردم افغانستان با ایدئولوژی گروه تروریستی داعش مخالف هستند که مهمترین دلیل عدم موفقیت این گروه تروریستی در نفوذ به افغانستان است.
کمپبل ادامه داد: این در حالی است که وی با اعلام تقابل گروه تروریستی داعش با طالبان افغانستان برای تحت کنترل درآوردن تمامیت ارضی این کشور، اظهارات گذشته خودش... ادامه صفحه ۶

فرمانده نیروهای بین المللی در افغانستان گفت که گروه تروریستی داعش به صورت فعال در حال جذب جنگجویان ناراضی طالبان در افغانستان و پاکستان هستند.

جنرال جان کمپبل فرمانده نیروهای بین المللی در افغانستان روز گذشته اعلام کرد که گروه تروریستی داعش به صورت فعال در افغانستان سربازگیری می کند اما هنوز عملیات در این کشور انجام نداده است.

جان کمپبل گفت: تبلیغات پیچیده رسانه ای گروه تروریستی داعش جنگجویان ناراضی طالبان در افغانستان و پاکستان را جذب می کند.

وی افزود: بسیاری از جنگجویان ناراضی طالبان نیز با گروه تروریستی داعش بیعت کرده اند اما ما نمی خواهیم نفوذ آن ها (داعش) در افغانستان گسترش پیدا کند و تلاش می کنیم که حضور گروه تروریستی داعش در افغانستان مانند عراق و سوریه نشود.

پنجمین نشست «قلب آسیا

روند استانبول» امروز

در اسلام آباد برگزار می شود

وزارت امور خارجه پاکستان اعلام کرده که اسلام آباد امروز (دوشنبه) میزبان پنجمین نشست وزرای خارجه در کنفرانس «قلب آسیا- روند استانبول» است.
اعزاز احمد چوهدری قائم مقام وزیر امور خارجه پاکستان اعلام کرد که اسلام آباد برای شرکت در این نشست از ۱۲ کشور... ادامه صفحه ۶

در برگ ها

اختلافات بنیادبرانداز

پایان بازی

عشق از دیدگاه مولانا

اسطوره تکرارناشدنی پارسا با چشمان اشکبار رفت

احمد عمران

اختلافات

بنیاد بر انداز

حمایت می‌کنند. ولی در وضعیت افغانستان چنین نیست. اختلافات حالا در نشست‌ها و جلسات اداری باقی نمانده است. اختلافات فعلی در دستگاه دولت، ریشه در نوع تعریفی دارد که دو تیم انتخاباتی از مسایل دارند. این‌جا سخن از رویکردهای متفاوت و گاه متضاد به مسایل کشور است.

ریاست اجرایی، یک نوع سیاست و روش حکومت‌داری را به رسمیت می‌شناسد و ریاست‌جمهوری از نوع و روش دیگر سود می‌جوید. اختلافات فعلی البته به همین مورد تفاهم‌نامه استخباراتی خلاصه نمی‌شود. سران دولت وحدت ملی در تمام عرصه‌ها با یکدیگر اختلافات عمیق دارند. این اختلافات از گزینش وزیران و والیان آغاز می‌شود و تا مسایل ریز و درشتی چون بحث‌های صلح، روابط با همسایه‌ها و مشکلات مالی ادامه می‌یابد.

وضعیت موجود کشور که بدون شک وضعیتی به شدت وخیم و خطرناک است، ریشه در همین اختلافات دارد. گسترش دامنه ناامنی‌ها، بحران مالی و اقتصادی و افزایش فساد اداری که در چند ماه اخیر چهره تازه‌ی از خود نشان داده، پیش از این‌که به سیاست‌های مشخص مربوط شود، به نوع معیوب و به شدت در حال انقراض مدیریت سیاسی کشور برمی‌گردد.

دولت هند که یکی از اصلی‌ترین کمک‌دهنده‌گان مالی افغانستان است، به دلیل سوءمدیریت و اختلافات موجود در دستگاه حکومت، از ادامه کار پروژه‌های اقتصادی خود در افغانستان انصراف داد. گفته می‌شود که شرکت‌های هندی، یازده میلیارد دالر در بخش معادن کشور سرمایه‌گذاری کرده بودند. این نخستین و آخرین ضربه‌ی نیست که به پیکر نیمه‌جان اقتصاد کشور وارد می‌شود. مردم افغانستان پس از این، باید شاهد ضربه‌های سهمگین‌تر از این باشند؛ چون اختلافات می‌توانند بنیادهای نظام را متزلزل کنند.

و آس‌آی که از طرف جلال‌آب رییس اجراییه حکومت وحدت ملی منظور شده بود، قبل از مرحله «نشانی شد» وارد گردیده بود. وی مسوولیت تغییرات احتمالی را به دفتر شورای امنیت ملی راجع ساخت. دفتر شورای امنیت ملی افغانستان این ادعای سخنگوی ریاست اجراییه را کاملاً عاری از حقیقت می‌داند.

این اعلامیه با چنین لحن و متنی به چه معناست؟ آیا هنوز هم رهبران دولت وحدت ملی از عدم اختلاف در مورد مسایل کلان کشور می‌توانند سخن بگویند؟

بدون شک اعلامیه شورای امنیت ملی افغانستان، پرده از اختلافات عمیق در سطح دولت و به‌ویژه میان ریاست‌جمهوری و ریاست اجرایی برمی‌دارد. این اعلامیه نشان می‌دهد که حرف و حدیث‌ها در داخل دولت به گونه‌ی است که نمی‌توان بر آن‌ها نام «اختلاف سلیقه» گذاشت. این اعلامیه و نوشته‌هایی از این دست، ناشی از اختلافات بزرگی است که از آغاز تشکیل دولت وحدت ملی میان داکتر عبدالله و داکتر غنی وجود داشته و با گذشت زمان، چاق و چاق‌تر شده‌اند.

شاید برخی‌ها بگویند که کثرت آرا از ویژه‌گی‌های دولت‌های مردم‌سالار و دموکراتیک است و در فضای تضارب آرا می‌توان به حل مشکلات جامعه پرداخت. اما این‌جا سخن از تضارب و کثرت آرا نیست؛ چون دستگاه دولت نمی‌تواند در میان اختلافات و چنددسته‌گی‌های سیاسی به حیات خود ادامه دهد. تضارب و کثرت آرا در سطح جامعه و در قالب احزاب سیاسی و نهادهای مدنی، می‌تواند معنا پیدا کند و نه این‌که مثلاً رییس امنیت ملی با مشاور شورای امنیت ملی، در مورد مسایل امنیتی کشور چنان اختلاف داشته باشد که اصل مسأله را رد کند. البته اختلاف آرا و نظر در میان اعضای دولت هم می‌تواند وجود داشته باشد؛ اما این‌گونه اختلافات در نشست‌ها مطرح می‌شوند و پس از رسیدن به نتیجه، همه از تصمیم نهایی

اختلافات میان ریاست اجرایی و ریاست جمهوری، دیگر چیزی نیست که بتوان آن‌ها را کتمان و یا توجیه کرد. در هشت‌ماه گذشته تلاش صورت گرفت تا این اختلافات زیر نام‌های مختلف پوشیده نگه داشته شود، ولی این اختلاف‌ها چنان ادامه یافت که بر سنگ و چوب مملکت آشکار گشت. همین حالا چنددسته‌گی بر سر تفاهم‌نامه استخباراتی با آس‌آی چنان بالا گرفته که عملاً به جنگ لفظی تمام‌عیار در دستگاه دولت تبدیل شده است. رییس عمومی امنیت ملی که مسوولیت درجه یک پاسخ‌دهی در این مورد را دارد، گفته است که موافق امضای چنین تفاهم‌نامه‌ی با استخبارات پاکستان نبوده است. ریاست جمهوری و شورای امنیت که مدیریت اصلی امضای تفاهم‌نامه را به عهده داشته‌اند، چند روز پس از امضای آن مدعی شده‌اند که چنین تفاهم‌نامه‌ی امضا نشده است.

شورای ملی افغانستان این روزها موضع بسیار آتشین بر سر امضای تفاهم‌نامه اطلاعاتی به خود گرفته و کاملاً مخالف امضای چنین تفاهم‌نامه‌ی است. به گفته برخی از اعضای شورای ملی، پاکستان دشمن دیرین افغانستان است و امضای تفاهم‌نامه اطلاعاتی با این کشور می‌تواند منافع ملی کشور را با خطر روبه‌رو سازد. رییس جمهوری پیشین نیز طی اعلامیه‌ی خواستار لغو این تفاهم‌نامه شده است.

این‌ها همه بیانگر یک سردرگمی عجیب و بنیادبرافکن در داخل نظام است. رهبران دولت وحدت ملی که تا دیروز اختلافات خود را به گونه‌های مختلف توجیه می‌کردند، حالا با نشر اعلامیه، سخنان یکدیگر را کذب و باطل می‌خوانند. روز شنبه از دفتر نجیب منلی، یکی از مقام‌های ارشد شورای امنیت ملی کشور، اعلامیه‌ی در اختیار رسانه‌ها قرار گرفت که متن جالبی دارد. در این اعلامیه چنین آمده است: «سخنگوی ریاست اجراییه در برنامه «کنکاش» طلوع نیوز، شام جمعه اول جوزا اظهار داشت که گویا تغییراتی در متن تفاهم‌نامه بین امنیت ملی افغانستان

سخن‌ماندگار

وضعیت موجود و نیاز

به راهکار تازه

امروز دوشنبه (۴ جوزا) نشستی از آدرس کنفرانس آجندای ملی در کابل دایر می‌شود تا مسیر حرکت دولت وحدت ملی را بررسی کنند و بگویند افغانستان به کدام مسیر روان است. بحث انتقال جنگ و بازی‌های کلان و جایگاه افغانستان و این‌که به‌راستی این کشور در کدام وضعیت قرار دارد و چه خواهد شد، از نکات بارزی است که در این نشست به آن پرداخته خواهد شد.

در این روزها، رویارویی عمومی با پاکستان بیشتر دیده می‌شود و از هر مقام و منصبی، سخن در برابر پاکستان می‌شنوی و اقدامات دولت وحدت ملی به‌خصوص ریاست‌جمهوری این حساسیت‌ها را بیشتر کرده است. برخی‌ها در برابر امضای تفاهم‌نامه موضع گرفته‌اند و برخی‌ها هم ناکارایی دولت را نشانه می‌گیرند و بر سیاست‌های خام آن انتقاد می‌کنند و برخی هم به‌شدت به نحوه تعیینات آقای غنی انتقاد دارند. انتخاب و معرفی نامزد وزارت دفاع به مجلس و در عین حال سرپرست تعیین کردن آن، از دیگر اقدام‌هایی است که در این روزها برخی افراد در حکومت و بیرون از حکومت در برابر آن موضع گرفته‌اند.

امضای توافق‌نامه استخباراتی این باور را به‌وجود آورده که مغز کشور در کنترل پاکستان قرار گرفته و هرچه ریاست جمهوری سعی می‌کند بگوید این سند امضا نشده است، جایی را نمی‌گیرد. در چنین حالتی که احساسات عامه در برابر چنین اقدامی برانگیخته شده است، ریاست‌جمهوری فردی را به عنوان نامزد وزارت دفاع و سرانجام سرپرست معرفی کرده که برخی افراد و جریان‌های سیاسی، آن را متهم به همکاری با طالبان در قضیه ترور استاد ربانی می‌دانند.

جدا از این، برخی‌ها به این باور اند که آقای استانکزی از طرف پاکستانی‌ها در وزارت دفاع گماشته می‌شود. تحلیل‌گران می‌گویند که اگر چنین باشد، دیگر چیزی برای کشور به عنوان یک دولت مستقل باقی نمی‌ماند.

نفس قدرت گرفتن چنین باوری، همه ذهنیت‌ها را در برابر دولت قرار می‌دهد که نه داکتر غنی و نه هم داکتر عبدالله می‌توانند آن را جمع کنند.

حالا در مجامع مختلف، سخن‌هایی مطرح می‌شود که اگر رسانه‌ی شوند، ممکن است اثرات بدی را روی وضعیت سیاسی، اجتماعی و روانی مردم بگذارند. در این حال، باید ارگ ریاست جمهوری متوجه باشد که به اقدام‌های ناسنجیده و حساسیت‌برانگیز پایان دهد و ریاست اجرایی هم هوشیار باشد و اقدام‌های ریاست جمهوری را در ذیل صلاحیت توافق‌نامه سیاسی، مد نظر قرار دهد و نگذارد یک اقدام، سبب از بین رفتن اعتماد در کشور شود.

مسلمت دولت وحدت ملی هنوز به معنای حقیقی شکل نگرفته و رییس‌ان آن بر سر موارد زیادی در اختلاف به‌سر می‌برند، اما دشمنان دولت وحدت ملی از ابتدای امر فعال بوده‌اند و می‌خواهند در فرصتی مساعد، کاسه و کوزه را به نفع خویش بشکنند. مجلس نماینده‌گان، این رسالت را توانایی را دارد که در برابر کزروشی‌ها و اقدام‌های حساسیت‌برانگیز در حکومت بایستد و اجازه ندهد که اشتباهات حکومت‌داران، کشور را به هرج‌ومرج و سقوط بکشاند.

وقتی مردم می‌بینند که اعمال حکومت در برابر خواست آن‌ها قرار دارد و پاکستان هر روز جای پای بیشتری برای خود در افغانستان می‌یابد، به‌ناچار خود وارد صحنه می‌شوند و واکنش‌های شان را تبارز می‌دهند که اگر به این وضع توجه نشود، می‌تواند روزگار سیاهی را نصیب کشور و مردم سازد. در چنین اوضاعی، لازم است نخبه‌گان سیاسی کشور زیر چتر کنفرانس آجندای ملی گرد هم آیند و با دادگاهی کردن وضعیت، راهکارهایی برای دولت و جامعه جهانی ارایه دهند. شایان یادآوری است که طرح تشکیل دولت وحدت ملی نیز که بحران انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۳۹۳ را مهار کرد، از جمله ابتکارها و راه‌حل‌های کنفرانس آجندای ملی بود که متأسفانه به‌صورت ناقص و سلیقه‌ی توسط امریکایی‌ها و سران دو تیم اصلی انتخاباتی به اجرا درآمد. کنفرانس آجندای ملی و نخبه‌گان فعال در آن باور دارند که اگر با این طرح برخورد سیاسی و سلیقه‌ی نمی‌شد و قبل از بروز بحران انتخاباتی، با نگاه عالمانه آن را مورد مطالعه و بعدتر مورد اجرا قرار می‌دادند، افغانستان یک گام بزرگ به سوی ثبات و رهایی از بحران می‌یافت.

وزارت خارجه با چاپ چند اثر مهم در زمینه سیاست خارجی افغانستان:

می خواهیم از آینه خودمان شناخته شویم

سرد، فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و وقوع ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ را پیش بینی نمی کردیم به همین دلیل این حوادث اتفاق می افتاد ما برنامه بی نداشتیم و واکنش گرایانه برخورد می کردیم.

درخشش در سیاست خارجی

پس از شکست رژیم کمونیستی در افغانستان این کشور به یک انزوای تاریخی فرو رفت. این کشور نه تنها سیاست خارجی روشنی نداشت بلکه آگاهان می گویند گروه های مختلف برای کسب قدرت یک جنگ نیابتی را به نمایندگی از کشورهای همسایه در این کشور به راه انداختند.

افغانستان در دوره طالبان به یکی از منزوی ترین کشورهای جهان تبدیل شده بود. طالبان با هیچ کشوری به جز پاکستان ارتباط نداشت؛ ایران به این گروه به عنوان دشمن می نگریست و کشورهای آسیای میانه از رشد افراط گرایی طالبانی نگران بودند.

اما در سیزده سال گذشته حکومت بیشترین تلاش را به خرج داد تا توجه جهان را به خود جلب کند. کمک هایی که در این مدت با افغانستان شد، در تاریخ این کشور بی پیشینه است. روابط افغانستان نه تنها با همسایه ها و منطقه بلکه با همه کشورهای اروپایی و امریکایی گسترش یافت.

عتیق الله عاطف مل معین وزارت امور خارجه گفت که افغانستان در سیزده سال گذشته درخشان ترین دوره سیاست خارجی را داشته است: «امروزه به تاسی از قانون اساسی کشور افغانستان به صورت کامل از انزوای دوران طالبان و دوره جنگ های داخلی بیرون آمده است.»

کتابی که توسط وزارت خارجه چاپ شده، اثر تحقیقی یازده تن از نویسندگان آن است. مجتبا مقصودی استاد دانشگاه در ایران نیز در این نشست حضور داشت. او گفت که این کتاب نشان می دهد که افغانستان وارد دنیای جدید شده و این کشور در عرصه سیاست خارجی مدبرانه عمل می کند.

بدبختی ها و یا دست آوردهایی که افغانستان در یک قرن گذشته داشته، متأثر از نحوه سیاست خارجی سیاستمداران افغانستان بوده است. آقای تمنا افزود افغانستان به دلیل نداشتن سیاست خارجی مدون در یک قرن گذشته نتوانست از عواقب ناگوار حوادث بین المللی در امان بماند به همین دلیل بخشی از آسیب هایی که افغانستان در این مدت دیده، از نداشتن یک سیاست خارجی ناشی می شود.

تمنا گفت: «بزرگترین مشکل ما در یک قرن گذشته در عرصه سیاست خارجی این بود که ما به خیلی از مسایلی که در پیرامون ما و در جهان اتفاق می افتاد، برنامه از قبل تدوین شده نداشتیم. ما پایان جنگ

مرکز مطالعات استراتژیک وزارت خارجه افغانستان با چاپ کتاب جدید تلاش می کند سیاست خارجی این کشور را از زبان خود افغانستانی ها به جهان معرفی کند.

افغانستان تاکنون خطوط اساسی سیاست خارجی تدوین شده ندارد. پارلمان بارها از حکومت خواسته تا سیاست خارجی اش را تدوین کند و برای تصویب به پارلمان بفرستد.

سیاست «گناه دوست گناه دشمن» در رابطه به کشورهای همسایه بزرگترین انتقادی است که متوجه حکومت افغانستان است. در سیزده سال گذشته حکومت گاه با پاکستان بسیار نزدیک می شد و گاهی آن کشور را دشمن خطاب می کرد.

سیاست خارجی افغانستان با ایران، کشورهای آسیای میانه و چین نیز مشخص نیست.

اما کتابی که توسط یک تیم تحقیقی در وزارت خارجه چاپ شده، تا اندازه سیاست خارجی افغانستان را به جهان معرفی می کند. مقام ها در وزارت خارجه می گویند افغانستان پیش از این توسط کتاب های پاکستانی، ایرانی و هندی به جهان معرفی می شد.

فرامرز تمنا رییس مرکز مطالعات استراتژیک وزارت خارجه افغانستان روز یکشنبه (۳ جوزای ۱۳۹۴) در نشستی در کابل گفت: «همیشه ما از درچه چشم دیگران معرفی می شدیم. اگر خارجی ها می خواستند در باره افغانستان مطالعاتی داشته باشند، کتاب های پاکستانی، هندی و ایرانی را می خواندند.»

مسولان وزارت خارجه می گویند این کشور باید تلاش کند تا در زمینه های اجتماعی به خصوص عرصه سیاست خارجی، خود کتاب های معتبری برای معرفی افغانستان برای کشورهای دیگر به خصوص محققان داشته باشد. به باور مقام های این وزارت همه جنگ ها،

پنج مرحله یی که تفاهمنامه استخباراتی باید از آن بگذرد

کمیسیون امنیت داخلی مجلس پس از نشست محرمانه با رییس اداره امنیت ملی اعلام کرد که تفاهمنامه استخباراتی با اسلام آباد را ملغی می دانند.

خبر امضای تفاهمنامه استخباراتی میان کابل و اسلام آباد واکنش های گسترده رهبران سیاسی، مردم و مقامات پیشین حکومت را به دنبال داشت.

انتقاد تند از امضای این تفاهمنامه سبب شد تا اداره امنیت ملی اعلام کند این تفاهمنامه نهایی و اجرایی نیست. این اداره در اعلامیه مطبوعاتی گفته است: روابط و همکاری میان سرویس های استخباراتی افغانستان و پاکستان برای حل معضلات مورد نظر مستلزم تعامل و همکاری صادقانه و فضای اعتماد می باشد.

در این اعلامیه نوشته شده که این تفاهمنامه باید از پنج مرحله بگذرد تا نهایی و اجرایی شود و تا مطابق با منافع ملی، سیاست خارجی افغانستان باشد.

تعیین چهار چوب، حدود و صلاحیت های این تفاهمنامه توسط رییس جمهوری، تدقیق متن تفاهمنامه توسط متخصصین ارگان های ذی دخل دولت (ریاست عمومی امنیت ملی، وزارت امورخارجه، ریاست اجرایی حکومت و دفتر شورای امنیت ملی) و گزارش مستقیم آن به ریاست جمهوری، بحث روی تفاهمنامه در نشست شورای امنیت ملی، نشست مشورتی جهت ایجاد اجماع ملی با بزرگان سیاسی، رهبران جهادی و وکلای منتخب ملت و سپردن متن تفاهمنامه به دولت پاکستان پنج مرحله یی است که امنیت ملی گفته به این تفاهمنامه مشروعیت می دهد.

اداره امنیت ملی افغانستان گفته است که این اداره متعهد است تا در هرگونه تعامل با سرویس های خارجی، منافع ملی کشور را در اولویت قرار دهد و مصالح علیای کشور را نیز در نظر بگیرد. صبح دیروز نیز رحمت الله نبیل، رییس عمومی امنیت ملی افغانستان به کمیسیون امنیت داخلی مجلس نماینده گان فراخوانده شد تا در مورد این تفاهمنامه توضیح دهد.

وی در زمان اعلام جزئیات این توافق خواست تا جلسه محرمانه باشد و خبرنگاران و اعضای رسانه ها جلسه را ترک کنند. پس از پایان این دیدار محرمانه، عبدالحی آخوندزاده معاون کمیسیون امنیت ملی مجلس به خبرنگاران گفت: در امضای این تفاهمنامه میان شورای امنیت ملی و ریاست عمومی امنیت ملی افغانستان هماهنگی وجود نداشته است.

آخوند زاده اظهار داشت: مشاور شورای امنیت ملی را با هدف ارایه توضیحات در مورد تغییرات ایجاد شده در این تفاهمنامه به نشست عمومی مجلس فرا خواهیم خواند.

تاجیه نوری

اگر پارلمان به دلیل اصلاح نشدن کمیسیون های انتخاباتی به گونه غیرقانونی به کار خود ادامه بدهد، برگزاری لویه جرگه خود به خود زیرا پرسش رفته و منتفی می شود. شماری از تحلیلگران با ابراز این مطلب می گویند، تا زمانی که کمیسیون های انتخاباتی اصلاح نکرده، بحث رفتن مردم به پای صندوق های رای منتفی است و در چنین حالتی، برگزاری لویه جرگه نیز به دلیل نبود پارلمان قانونی ممکن نخواهد بود.

به گفته آنان، حکومت وحدت ملی باید بداند که مبنای تشکیل آن توافقنامه سیاسی است که این حکومت را ملزم به اصلاح کمیسیون های انتخاباتی و برگزاری لویه جرگه کرده است.

براساس توافقنامه تشکیل دولت وحدت ملی، تا یک و نیم سال دیگر باید لویه جرگه برای تغییر قانون اساسی و تثبیت پست اجراییه به صدارت عظمی برگزار گردد؛ اما اکنون که زمان کمی به برگزاری انتخابات پارلمانی باقی مانده، از ایجاد کمیسیون اصلاح انتخاباتی خبری نیست و اگر کمیسیون اصلاح نظام انتخاباتی به کار خود آغاز نکند و کمیسیون های انتخاباتی اصلاح نکرده، به احتمال قوی انتخابات پارلمانی برگزار نخواهد شد و در چنین شرایطی برگزاری لویه جرگه نیز ممکن نخواهد بود.

شماری از تحلیلگران با انتقاد از حکومت وحدت ملی گویند، برگزار نشدن انتخابات پارلمانی بدون شک روی برگزاری لویه جرگه که به هدف تغییر قانون اساسی برای تثبیت پست نخست وزیری دایر خواهد شد، نیز سایه انداخته است.

سیف الدین سیحون استاد دانشگاه کابل می گوید، حکومت وحدت ملی تقریباً از یاد برده که براساس یک توافق سیاسی ایجاد شده و یکی از مواد اساسی آن ایجاد کمیسیون اصلاح انتخاباتی برای برگزاری یک انتخابات شفاف و به تعقیب آن برگزاری لویه جرگه است.

استاد سیحون گفت، حکومت در طی هشت ماه وظایف اصلی خود را که اصلاح کمیسیون های انتخاباتی بود، انجام نداد و تمديد کار پارلمان غیر قانونی است و زمانی که

تحلیلگران:

اگر مواد اساسی توافقنامه تشکیل دولت عملی نشود

وارد یک بحران تازه می شویم

پارلمان غیر قانونی باشد، پس لویه جرگه چگونه برگزار خواهد شد؟

این استاد دانشگاه تاکید کرد، حکومت وحدت ملی خود مبنای قانونی ندارد و اگر پارلمان آن نیز غیر قانونی به کار خود ادامه دهد، در این صورت برگزاری لویه جرگه خود به خود زیرا سوال رفته و منتفی می شود.

این استاد دانشگاه با ابراز نگرانی گفت: من یقین کامل دارم که نه انتخابات پارلمانی برگزار می شود و نه کمیسیون اصلاح نظام انتخاباتی شکل می گیرد و نه هم لویه جرگه راه اندازی می شود. نتیجه این وضعیت "شکست سراسری" خواهد بود.

تصمیم گیری های بسیار مهم این چنینی، بطی عمل می کنند؛ بنابراین نبود سرعت عمل سبب به وجود آمدن خالیگاه خواهد شد.

وی تصریح کرد، تفاوت دیدگاه میان رهبران حکومت وحدت ملی سبب کند شدن آوردن اصلاحات در کمیسیون های انتخاباتی شده؛ اما ما امیدوار استیم که این بطی بودن در سرعت عمل هرچه زودتر خاتمه پیدا کند. او افزود: "چون ارگ بدون قصر سپیدار و قصر سپیدار بدون ارگ نمی تواند به پیش برود، بنابراین باید هر دو سریع تر عمل کرده و اصلاحات اساسی را در کمیسیون های انتخاباتی برای برگزاری یک انتخابات پارلمانی شفاف بیاورند.

همچنان، فرهاد عظیمی عضو مجلس نماینده گان می گوید، تا زمانی که کمیسیون های انتخاباتی اصلاح نکرده، بحث رفتن مردم به پای صندوق های رای منتفی است.

به گفته عظمی، زمانی که انتخابات پارلمانی منتفی باشد، بدون شک مسأله برگزاری لویه جرگه نیز به دلیل نبود پارلمان قانونی ممکن نخواهد بود، پس برگزاری انتخابات پارلمانی روند برگزاری لویه جرگه را نیز تحت تاثیر قرار خواهد داد.

او تاکید کرد، پس آوردن اصلاحات در کمیسیون های انتخاباتی براساس توافقنامه سیاسی، هم برای برگزاری یک انتخابات شفاف پارلمانی و هم برای برگزاری لویه جرگه یک امر لازمی است.

عملکرد حکومت وحدت ملی در هشت ماه گذشته نگرانی های زیادی را به بار آورده است. اگر رهبران دولت وحدت ملی نتوانند تعهدات خود را که در توافقنامه سیاسی سپرده بودند، عملی سازند؛ افغانستان وارد یک بحران تازه سیاسی خواهد شد.

رهبران دولت در مدت مأموریت هشت ماهه خویش، مصروف زودبند بر سر گماشتن افراد و شخصیت ها در سمت های دولتی بوده اند و کوچکترین توجهی به مواد اساسی توافقنامه تشکیل دولت وحدت ملی که عبارت از اصلاح نظام انتخاباتی، برگزاری لویه جرگه، تغییر قانون اساسی و ایجاد پست صدارت است، نکرده اند.

با این حال، اشراق حسینی نویسنده و پژوهشگر می گوید، برگزار نشدن انتخابات پارلمانی بدون شک روی برگزاری لویه جرگه که به هدف تغییر قانون اساسی برای تثبیت پست نخست وزیری دایر خواهد شد، نیز سایه خواهد انداخت. آقای حسینی تاکید کرد، اما حکومت وحدت ملی بر مبنای توافقنامه سیاسی ایجاد گردید و مواد اساسی این قرارداد آوردن اصلاحات در کمیسیون های انتخاباتی و برگزاری لویه به منظور تعریف و تثبیت پست ریاست اجرایی در قانون اساسی است؛ بنابراین هم کمیسیون های انتخاباتی باید اصلاح گردد و هم لویه جرگه باید برگزار شود. به گفته این پژوهشگر، حکومت وحدت ملی در

بخش هجدهم

بخش دوم و پایانی

پایان بازی

فہیم دثنتی

شد و بیشتر بر مبنای طرح‌های امریکا در چهارچوب رقابتش با پیمان وارسا، در دوران جنگ سرد شکل گرفت. نزدیکی هندوستان به اتحاد جماهیر شوروی سابق، رابطه میان پاکستان و امریکا را گرم‌تر کرد، تا جایی که پاکستان به یکی از شرکای استراتژیک امریکا در منطقه مبدل شد. تلاش‌های افغانستان برای ایجاد روابط بهتر با امریکا، در اواخر دهه هفتاد میلادی، فقط به دلیل مخالفت پاکستان و این که امریکا پاکستان را شریکی بهتر و قابل اعتمادتر می‌دانست، به جایی نرسید و بالاخره سبب شد که افغانستان به دامن شوروی سابق بیفتد. وقوع انقلاب اسلامی در ایران و لشکرکشی ارتش سرخ به افغانستان، رابطه میان پاکستان و امریکا را چنان گره محکمی زد که حتا تا حالا و با وجود نارضایتی‌هایی که در ظاهر امریکا از برخورد پاکستان با گروه‌های افراطی دارد، این رابطه به قوت پابرجاست. از این رابطه، هر دو طرف سودهای کلان برده‌اند. حداقل در تقابل با شوروی، امریکا بیشترین استفاده را از رابطه‌اش با پاکستان و حمایت از مجاهدین افغانستان از طریق پاکستان برای صدمه زدن به شوروی سابق، برد و در همین زمان، پاکستان با استفاده از فرصت و امکانات مالی و تسلیحاتی که از امریکا و متحدین غربی و عربش به دست می‌آورد، موضع خود را در تعامل با هندوستان، محکم کرد و به پیشرفت‌های بزرگ اقتصادی نیز دست یافت.

پاکستان با غرب به تیره‌گی کامل - یا حداقل شدید - بینجامد، چین به سرعت این جای خالی را پر خواهد کرد و روسیه زمینه زیادی برای تبدیل شدن به بدیل غربی‌ها برای پاکستان را نخواهد داشت. پاکستان جذابیت اقتصادی هم برای روسیه ندارد. از سویی هم، نگرانی روسیه از نفوذ گروه‌های تروریستی به کشورهای آسیای میانه - که در واقع حیاط خلوت روسیه به شمار می‌روند - روسیه را وادار به احتیاط در روابطش با پاکستان می‌سازد. با این حال، در صورتی که پاکستان در مسیر تأمین ثبات منطقه گام بردارد، روسیه مانع این اقدام نمی‌شود؛ زیرا حداقل سودی که روسیه از این تحول می‌برد، کاهش نگرانی‌هایش از صدور افراط‌گرایی به آسیای میانه است.

گوش مردها به صدای زنان حساس است؟

باور کنید آدم‌ها آن طور رفتار می‌کنند که به نظرشان درست می‌آید و همیشه پشت اشتباهاتشان، آرزوی ضربه زدن به دیگران پنهان نشده است؛ پس کمی صبور باشید و با محبت و دل‌سوزی بیشتری حرف‌هایش را بشنویید. وقتی به استدلال‌هایی که می‌آورد گوش دهید، بهتر می‌توانید اشتباهاتی که در ذهنش می‌گذرد را پیدا کنید و با آوردن دلایل درست و منطقی، ذهنیتش را تغییر دهید. این جریان به شما فرصت به اشتراک گذاشتن نظرات تان را می‌دهد و باعث می‌شود جریان گفت‌وگو را در دست بگیرید. به محض مخالفت تان با یک موضوع، بحث را شروع نکنید. کمی به دلایل تان فکر کنید و با جملاتی پخته به بحث وارد شوید. اشتباهات قبلی‌اش را به رخ نکشید و نگذارید پای گذشته به این مکالمه باز شود. وقتی حرف می‌زند، سکوت کنید و نشان دهید که به تک تک جملاتش فکر می‌کنید.

بردن را فراموش کنید

یک گفت‌وگوی موفق، بر پایه احترام متقابل می‌چرخد. اگر شما خودتان را دانای کل بدانید و این تصور را ایجاد کنید که قصد قبولاندن نظراتان به او را دارید، هیچ وقت شنیده نمی‌شوید. حتا اگر با نگاهی که همسران به موضوع دارد مخالفت کنید، باز هم به او و نظرش احترام بگذارید. شما این شانس را دارید که به او برای درک بهتر موضوع کمک کنید، اما تنها زمانی می‌توانید از این فرصت استفاده کنید که شمشیر را از رو نبسته باشید. نگذارید لجاجت‌بازی به این گفت‌وگو وارد شود و به جای برد، به دنبال حل مسئله باشید. پای کسانی که می‌دانید همسران روی آن‌ها حساس است را به این بحث باز نکنید تا حالت دفاعی به خود نگیرید. هنگام بیان کردن ایده‌های تان، گاهی بگویید «درست می‌گویی! حالا نظرت راجع به این راه چیست؟»

مراقب واکنش‌های تان باشید

آرام و حساب‌شده قدم بردارید تا نبض گفت‌وگو را به دست بگیرید. یادتان نرود وقتی از کوره در می‌روید و می‌خواهید از نظرات تان دفاع کنید، در واقع برگ برنده را به دست طرف مقابل تان می‌دهید؛ پس نفس عمیق بکشید و اجازه ندهید تنش‌های درونی تان از زیر پوست شما بیرون بزند و کنترل ماجرا را برای تان سخت کند. به جای آن‌که در مذاکره به فکر کنترل دیگری باشید، خودتان را کنترل کنید. زبان بدن گاهی از جملات هم موثر است، پس مراقب حرکات تان باشید. نگذارید صدای تان از مدار آرامش خارج شود و حالت تهدید به خود بگیرد. به محض ورود تنش به گفت‌وگو، بگویید «من به حرف‌هایت فکر می‌کنم و بعداً دوباره در این مورد صحبت می‌کنیم.»

منبع: سایت آفتاب

رابطه با ایران: پاکستان با ایران روابطی متعادل دارد؛ ولی این رابطه، نه در صحنه منطقه‌یی و نه هم در تعاملات جهانی، سود قابل توجهی برای پاکستان به بار نیاورده. در مناسبات اقتصادی، پاکستان و ایران تلاش دارند رابطه نزدیک‌تری با هم داشته باشند؛ ولی در برخی موارد، مشکلاتی در روابط سیاسی دو طرف وجود دارد که می‌تواند عامل بی‌اعتمادی در روابط اقتصادی آن‌ها باشد.

ایران بر مبنای طرح کلانی که در منطقه به ویژه در کشورهای مسلمان‌نشین دارد، در پی حمایت از اقلیت‌های شیعه‌مذهب در پاکستان است؛ برنامه‌یی که پاکستان را ناراض می‌سازد. از سوی دیگر، این اقلیت‌های شیعه با تهدیدات جدی در درون پاکستان مواجه هستند و بارها با قتل‌های دسته‌جمعی مواجه بوده‌اند و ایران از این وضعیت ناخرسند است.

در کنار این‌ها، در سال‌های اخیر بخشی از مخالفین ایران، خاصاً گروه جندالله، پایگاه‌هایی در درون پاکستان داشته و از آن‌جا حملاتی را علیه جمهوری اسلامی ایران سازمان‌دهی کرده‌اند که این مسأله نیز بر مناسبات ایران و پاکستان سایه انداخته و حداقل در چند مورد، سبب درگیری‌های کوچک میان مرزبانان دو کشور نیز شده است.

با این حال، این‌ها مشکلاتی نیستند که بتوانند باعث خرابی شدید روابط دو طرف شوند و یا در صورتی که در سال‌های آینده، زمینه توسعه و ثبات در منطقه ما فراهم شود، بر همکاری‌های گسترده اقتصادی میان دو کشور سایه بیفکنند.

ایران که با کشورهای عربی رابطه خوبی ندارد، در صورت تغییر موضع پاکستان در برابر آن کشورها، علاقه‌مند رابطه نزدیک‌تر با پاکستان خواهد بود و این می‌تواند برای ثبات و توسعه منطقه ما، تسهیلات بزرگی را فراهم بیاورد.

رابطه با کشورهای غربی: در میان کشورهای غربی، روابط پاکستان بیشتر با ایالات متحده امریکا و بریتانیا قابل بحث است.

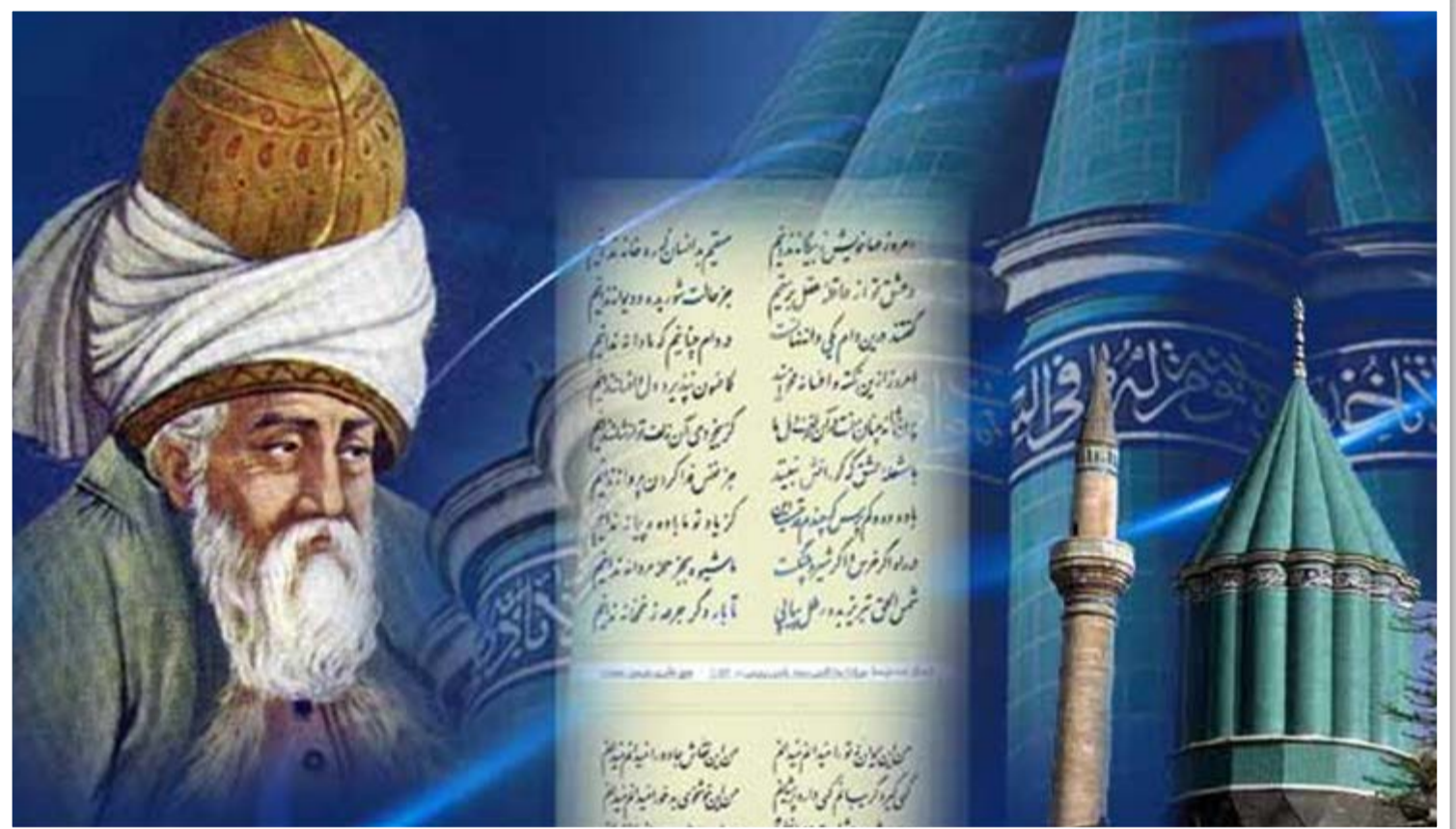
رابطه با ایالات متحده: روابط پاکستان و امریکا، تقریباً از سال‌های نخست ایجاد کشوری به نام پاکستان آغاز

بازی خونین و پیچیده‌ای که نزدیک به نیم قرن در جغرافیایی به نام افغانستان جریان داشت، به پایان خود نزدیک است. این بدان معنا نیست که پایان این بازی به‌زودی و بدون مانع و چالش اتفاق خواهد افتاد؛ ولی این نکته روشن شده که پایان این بازی آغاز گردیده و رفته‌رفته، شدت و سرعت می‌یابد و بالاخره به انجام می‌رسد. این نوشته یک تحقیق نیست که بر مبنای امار و ارقام یا منابع و اطلاعات ثبت‌شده، استوار باشد؛ بلکه با توجه به معلومات موجود و قابل دسترس برای همه، در ابعاد مختلف، یک تحلیل از وضعیت کنونی و آینده احتمالی افغانستان در پیوند به مناسبات داخلی، نقش‌آفرینی در منطقه و حضور در خانواده جهانی است که نه به عنوان یک پیش‌گویی، بلکه به مثابه یک پیش‌بینی (با تأکید بر تفاوت پیش‌گویی و پیش‌بینی) مطرح می‌شود. قابل ذکر است که در بخش‌هایی از این نوشته، پرسش‌هایی در ذهن مخاطب ایجاد می‌شود که عمدتاً با اشاراتی به بخش‌های دیگر تلاش خواهد شد پاسخ‌ها ارایه شوند؛ ولی یک تصویر جامع، تنها در صورتی به دست می‌آید که از آغاز تا پایان، به این نوشته به عنوان یک تحلیل واحد نگریسته شود.

رابطه با روسیه:

پس از حضور نیروهای امریکایی و ناتو در افغانستان، به ویژه در سال‌های اخیر که رابطه میان پاکستان و کشورهای غربی به دلیل ادامه حمایت پاکستان از افراط‌گرایی و بازی دوگانه آن در میدان افغانستان، به تیره‌گی رفت، پاکستان برای ایجاد پلی میان اسلام آباد و مسکو نیز تلاش‌هایی به‌راه انداخت. روس‌ها که در سال‌های جهاد افغانستان و حتا تا پایان حاکمیت طالبان در افغانستان، به پاکستان به دیده یک دشمن و کشوری که با رقبای غربی روسیه، روابط نزدیک و استراتژیک داشت نگاه می‌کردند، مایل بودند با استفاده از فرصتی که برای‌شان به میان آمده، رابطه نزدیک‌تری با پاکستان تأمین کنند. این تلاش‌ها تازه به نتایجی نزدیک می‌شد که بحران روسیه و اکراین پیش آمد. هرچند روسیه کشوری نیست که درگیری با یک بحران، بتواند مانع برنامه‌های کلان جهانی آن شود؛ ولی در حال حاضر، سرعت نزدیکی پاکستان به روسیه، با کاهش قابل توجهی مواجه شده است. یکی دیگر از عواملی که در کند شدن نزدیکی پاکستان به روسیه موثر بوده، سرعت نزدیکی پاکستان به چین است. از سوی دیگر، پاکستان با رابطه طولانی و عمیقی که با غربی‌ها دارد و در کنار آن، با تلاش برای ایجاد رابطه بسیار نزدیک با چین، نمی‌تواند یک شریک قابل اعتماد برای روسیه به شمار آید. تنها در صورتی که رابطه پاکستان با امریکا و شرکای اروپایی‌اش به تیره‌گی کامل بینجامد، روسیه می‌تواند از رابطه نزدیکش با پاکستان سود ببرد؛ اتفاقی که وقوع آن بعید به نظر می‌رسد؛ زیرا حتا اگر بپذیریم که روابط

منطقیون باورمندند که فصل ممیز انسان و حیوان، همانا عقل است، اما جمهور عرفا به شمول مولوی می‌پندارند که خصلت عشق سرشتی انسان سبب تمیز انسان از سایر موجودات گشته است. میرسید علی همدانی (۷۸۶-۷۱۴) گفته است: «آن خاصیت که انسان بدان ممتاز شد از دیگر حیوانات، جوهر محبت و نایره آتش عشق است که هیچ نوع از موجودات جزوی، مستعد قبول فیض این سعادت نبود». همانند همدانی، مولوی هم باورمند است که به قوت عشق است که ما بار سنگین امانت الهی را که حتا چرخ هم برتنباید

عشق

از دیدگاه مولانا

است، نجم‌الدین دایه رساله‌ی در باب عقل و عشق دارد، شیخ شهاب‌الدین سهروردی صاحب مونس‌العاشق یا فی حقیقت‌العشق است، علاوه بر آن اقوال، بزرگانی چون احمدغزالی، عین‌القضات همدانی، خواجه عبدالله انصاری، عطار، سنایی، شیخ محمود شبستری، سخنان ابوسعید از زبان نوه‌اش محمد منور در اسرارالتوحید، احمد جام نامق در سرا ج‌الساثرین، عزیزالدین نسفی در انسان کامل، ابونصر سراج، ابوطالب مکی و بسیاری دیگر همچنان رابعه عدویه را شهید عشق دانسته‌اند، حلاج و عین‌القضات و سهروردی در این راه سر نهادند. از سوی دیگر، اکثریت متشرعین محصولات عقلی را یک‌سر نام بدعت نهادند، به حکم این که «کل بدعه ضلاله، و کل ضلاله فی النار» و بر مؤلفین و محققین علوم عقلی عرصه را چنان تنگ گرفتند که همین دنیا را برای‌شان به جهنم مبدل کرده‌اند. اعم این تلاش‌ها سبب نیم‌بند ماندن عقلانیت و عقیم گشتن علوم عقلی در مشرق زمین گردید. که این خود فراهم‌کننده اسباب رشد بنیادگرایی و افراط‌گرایی و معلول آن، خشونت‌گشت. عده‌ی از مولاناپژوهان تأکید دارند که مولوی به آن مایه و پایه دیگر عرفا همچون: عطار در دیوان خود و غزالی در تهافت‌الفلاسفه و انصاری در رساله عقل و عشق و دیگران در کشاکش عقل و عشق و...، عقل را مذمت و ملامت نکرده است- مولانا به آن مایه و پایه زبان به طعن و توهین عقل نگشاده است. این مولاناپژوهان، ابیات ذیل را سند سخن خود می‌پندارند:

ای برادر تو همان اندیشه‌ای
مابقی تو استخوان و ریشه‌ای
گر گلست اندیشه تو گلشنی
ور بود خاری تو هیمة گلخنی
و همچنان:

تا چه عالم‌هاست در سودای عقل
تا چه پهناست این دریای عقل
عقل دشنامم دهد من راضی‌ام
ز آن‌که فیضی دارد از فیاضیم
احمق از حلوا نهد اندر لبم
من از آن حلوی او اندر تبم

به باور نگارنده این سطور، نوع عقلانیتی که در ابیات فوق مدح شده، از سنخ عقلانیت نظری نیست، بلکه منظور وی هشباری در مقابل دیوانه‌گی است.

مولوی اگرچه پای عقل را چوبین می‌داند، اما بازهم مانع سیر و تکامل آن نمی‌گردد.
قدر تو بگذشت از درک عقول
عقل در شرح شما شد بوالفضول
گرچه عاجز آمد این عقل از بیان
عاجزانه جنبشی باید در آن

گرچه رخنه نیست در عالم پدید
خیره یوسف‌وار نک باید دوید
دوست دارد یار این آشفته‌گی
کوشش بیهوده به از خفته‌گی
مولانا می‌گوید که عقل جزئی دایم در پی کسب منفعت دنیوی است، در مقابل آن، عشق لایبالی است و سودای سود و زیان ندارد:

هم مزاج خسر شدست این عقل پست
فکرش این که چون علف آرد به دست
عقل اسیر است و همی خواهد ز حق
روزی بسی رنج و نعمت بر طبق
عقل جزیی عقل استخراج نیست
جز پذیرای من و محتاج نیست
عقل راه نالامبیدی کسی رود؟

عشق باشد کان طرف بر سر دود
لابالی عشق باشد نی خرد
عقل آن جوید کز آن سودی برد
منطقیون باورمندند که فصل ممیز انسان و حیوان، همانا عقل است، اما جمهور عرفا به شمول مولوی می‌پندارند که خصلت عشق سرشتی انسان سبب تمیز انسان از سایر موجودات گشته است. میرسید علی همدانی (۷۸۶-۷۱۴) گفته است: «آن خاصیت که انسان بدان ممتاز شد از دیگر حیوانات، جوهر محبت و نایره آتش عشق است که هیچ نوع از موجودات جزوی، مستعد قبول فیض این سعادت نبود». همانند همدانی، مولوی هم باورمند است که به قوت عشق است که ما بار سنگین امانت الهی را که حتا چرخ هم برتنباید،

حمل می‌کنیم:
این طرفه که با تن زمینی
بر پشت فلک همی‌دوان
آن بار که چرخ برتنباید
از قوت عشق می‌کشام

حیات به گونه‌ی حیرت‌آور مقدم بر آراء فلاسفه‌ی چون شوپنهاور و برگسون اظهار شده است که می‌گویند عقل تنها مصلحت‌بین است و آلتی است در دست میل به زیستن و از این‌رو از سنجش عمق حیات و تأمل در ماهیت زنده‌گی قاصر است و این همان سخن مولانا است که می‌فرماید:

عقل جزوی عشق را منکر بود
گرچه بنماید که صاحب سر بود
زیرک و داناست اما نیست نیست
تا فرشته لا نشد اهریمنی است
او به قول و فعل یار ما بود
چون به حکم حال آبی لا بود

با تمام این احوال، مولانا پنهان نمی‌کند که شناخت فلسفه واقعی و درک ماهیت اصلی حیات، اگر با معیار عقل میسر نیست، با نیروی عشق هم چندان ساده نمی‌نماید، در مواردی آرزوی خود را برای یافتن وسیله‌ی که بتواند دقیقاً پرده از رمز و راز هستی بردارد، بیان می‌کند:

پس چه باشد عشق؟ دریای عدم
درشکسته عقل را آن‌جا قدم
کاشکی هستی زبانی داشتی
تا ز هستان پرده‌ها برداشتی
هر چه گویی ای دم هستی از آن
پرده دیگر برو بستی بدان
آفت ادراک آن قال است و حال
خون به خون شستن محال است و محال

در مذمت عقل و صدرنشینی عشق در زبان فارسی اقوال بسیاری است، امام قشیری بانی از کتاب خود را به محبت اختصاص می‌دهد، هجویری در کشف‌المحجوب باب‌المحبت دارد، ابن سینا رساله فی‌العشق نوشته، روزبهان بقلی دارنده‌ی عبر‌العاشقین

اصول تکوین عالم، منشاء و مبداء حیات است. این نکته را باید ناگفته نگذاریم که عشق به منزله اساس پیدایش جهان در رساله افلاطون به نام فیدروس در قالب اساطیر آمده و او اروس خدای عشق را کهن‌ترین خدایان دانسته است. ولی قبل از افلاطون نیز این فلسفه که عشق به منزله اساس پیدایش جهان است، در اندیشه یونانیان رخنه کرده بود؛ و می‌توان گفت که مولانا در این زمینه کم و بیش تحت تأثیر افکار فلاسفه یونان باستان بوده است. اما اختلاف اساسی در تفکر افلاطون و فلاسفه قبل از او مانند هسیودوس با اندیشه مولانا در این زمینه، شیوه نگرش آن‌ها به زنده‌گی است. افلاطون عقل‌گرا بود و به عقل نظری متکی بود و عشق را عنصری غیرعقلانی می‌دانست و آن‌چه در رساله خود راجع به اروس می‌گوید، چیزی نیست مگر عشق عقلانی به خدا که در فلسفه اسپینوزا آمده است.

اما مولوی به خلاف افلاطون به همان‌سان که قبلاً اشاره کردیم، پای‌بند عقل نیست. در مکتب فکری او، مرتبه عقل و عشق وارونه است. به عقیده او، شناخت بنیاد وجود از طریق عقل نظری میسر نیست و خرد که او آن را عقل جزوی می‌خواند، به حکم طبیعت خود از دریافت حقیقت غایبی عاجز است. عقل از نظر مولوی، چراغ و هادی است، نه مقصود غایی.

گر نبودی عشق هستی کی بدی
کی زدی نان بر تو و تو کی شدی؟
نان تو شد از چه؟ ز عشق و اشتهی
ورنه نان را کی بُدی تا جان رهی؟
عشق نان مرده را می‌جان کند
جان که فانی بود جاویدان کند
گر نبودی بهر عشق پاک را
کی وجودی دادمی افلاک را

اما اندیشه و رأی مولانا درباره رابطه عقل و پیدایش

مژگان عثمانی
گر تو می‌خواهی که شقاوت کم شود
جهاد کن تا عشق افزون‌تر شود

در نخستین برگ‌های مثنوی، مولوی می‌گوید که عشق به هیچ روی اسیر تعریف‌های عقلانی نمی‌شود. چون عشق وصف خداست، و عقل از وصفش قاصر است. در واقع عشق وصل است، نه وصف. برای این‌که بدانیم عشق چه است و چه نیست، باید عاشق شویم.

هر چه گویم عشق را شرح و بیان
چون به عشق آیم خجل مانم از آن
عقل در شرحش چو خر در گل بخت
شرح عشق و عاشقی هم عشق گفت
گرچه تفسیر زبان روشن‌گر است
لیک عشق بی‌زبان زان خوش‌تر است
آفتاب آمد دلیل آفتاب
گر دلیلت باید از وی رو متاب

به باور مولانا آن‌چه تا حدودی واسطه بیان حال عشق است، موسیقی است نه عقل و منطق. و همچنان وی عشق را بزرگ‌ترین راز حیات و انگیزه زنده‌گی پنداشته است که در جهان ظاهر با زبان موسیقی به‌ویژه با نای که تمثیلی از انسان خالی از تعلقات است، می‌شود آن را بیان کرد، چون عشق ذوجنبتین است، موسیقی هم که محمل آن است، ذوجنبتین می‌گردد «هم زهر است و تریاق».

نی حریف هر که از یاری برید
پرده‌های پرده‌های ما درید
سر پنهان است اندر زیر و بم
فاش گر گویم جهان بر هم زرم
همچو نی زهری و تریاقی که دید
همچو نی دمساز و مشتاقی که دید

دیگر این‌که به اعتقاد مولانا، عشق به عنوان یکی از

کنفرانس آجندای ملی

و ضرورت شکل‌گیری گفتمان ملی

احسان رسا

حکومت وحدت ملی هرچند از یک منظر، برآمده از دل یک بن‌بست نفس‌گیر انتخاباتی بود؛ اما از منظر دیگر ایده شکل‌گیری یک «دولت وحدت ملی» همه‌شمول و پاسخ‌گو در افغانستان، موضوعی بود که پیش از این، طی یک برنامه کلان و گسترده تحت عنوان «آجندای ملی» در قامت یک گفتمان ملی عرض اندام کرده بود. به این ترتیب، باید گفت که هرچند حکومت وحدت ملی در یک حالت بن‌بست سیاسی و اضطرار روی کار آمده، ولی به این معنا نیست که این حکومت در یک خلای نظری خلق شده است.

برنامه آجندای ملی به ابتکار آقای احمدولی مسعود رییس عمومی بنیاد شهید مسعود، با ارزیابی اوضاع و شرایط کشور در ابعاد مختلف سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، مدت‌ها پیش از شکل‌گیری این حکومت، راه‌حل نهایی در افغانستان را در روی کار آمدن یک «دولت وحدت ملی» با حضور نخبگان همه اقوام و اقلیت‌ها عنوان کرده بود و در نتیجه می‌توان گفت که حکومت جدید، الگویی - هرچند ناقص - از این راه‌حل ملی است.

درک این واقعیت به‌خوبی نشان می‌دهد که سازمان‌های سیاسی و اجتماعی غیردولتی تا چه حد از پتانسیل بالای شکل‌دهی به گفتمان‌های ملی و همه‌گیر برخوردارند. تاریخ تحولات اجتماعی و سیاسی در کشورهای مختلف جهان هم به‌خوبی نشان‌گر نمونه‌های سرشاری از این‌گونه اثرگذاری‌هاست. مبالغه نخواهد بود اگر مدعی شد که هر تحولی در هر کجای جهان به‌نحوی از انحاء، سری در یک حرکت سازمانی منسجم دارد که رفته‌رفته بارور می‌شود و در نهایت به یک جریان بزرگ اجتماعی - سیاسی منتهی می‌شود.

در افغانستان اما حضور و فعالیت سازمان‌های سیاسی یا مدنی از یک‌سو از برکت آزادی بیان پُررنگ، اما از سوی دیگر کم‌عمق بوده است. چنان‌که در طول چهارده سال گذشته، متأسفانه جامعه مدنی و

جریان‌های سیاسی هیچ‌گاه موفق به شکل دادن به یک گفتمان همه‌شمول و ملی نشده‌اند. برعکس، آنچه به عنوان آسیب‌شناسی این جریان‌ها قابل طرح است، نقاط ضعف عمده‌ی چون مقطعی بودن، کم‌دامنه بودن و بی‌ثبات بودن فعالیت‌های اجتماعی - سیاسی است. این در حالی‌ست که سازمان‌های اجتماعی و سیاسی غیردولتی در سایر کشورها نه‌تنها همواره ناظر عمل‌کرد دستگاه‌های حکومتی‌اند، بلکه در بسیاری از عرصه‌ها به عنوان نهادهای پیشرو، ترجمان نیازهای مردم و شکل‌دهی به گفتمان‌های کلان ملی هستند. برنامه آجندای ملی در افغانستان باساطالبان، یکی از معدود روندهایی‌ست که علاوه بر توفیق در بسیج مردم و نخبگان، به عنوان حرکتی پیشرو، چارچوب سیاسی بدیعی را برای حکومت‌داری ارایه کرد. پایه‌ریزی مبانی نظری «دولت وحدت ملی» مبتنی بر اصل برابری و مشارکت همه اقلیت‌ها در ساختار قدرت به‌عنوان یک گفتمان کلان ملی، از دستاوردهای این جریان است. استفاده از نسخه «دولت وحدت ملی» که با نقایص و محدودیت‌های متعددی امروز زیر نام حکومت وحدت ملی ایجاد شده، بدون شک متأثر از الگوی اولیه آن است که این نشان‌دهنده میزان موثریت برنامه آجندای ملی می‌باشد.

با این حساب، در این‌که حکومت وحدت ملی امروزی که در بسیاری از حوزه‌ها با چالش‌های جدی مواجه شده، الگویی تحریف‌شده و آفت‌زده از «دولت وحدت ملی» است هم شکی نیست. یکی از اولین نقایص و نقاط ضعف عمده این حکومت، محدود کردن الگوی دولت وحدت ملی در قامت قوه اجرایی است. در حالی که در نسخه ارایه‌شده توسط آجندای ملی، اصل وحدت ملی در هر سه قوه مورد تأکید قرار گرفته است. از سوی دیگر، نباید فراموش کرد که حکومت وحدت ملی، تنها به عنوان یک راه‌گشای از بن‌بست سیاسی پسانتخاباتی عرض اندام کرد و به این ترتیب، آن‌چنان که می‌بایست، به پخته‌گی و صلابت نرسید. با وجود این هم، ایجاد و تداوم گفتمان‌های ملی‌یی

که خود می‌تواند در هر بخشی از زنده‌گی اجتماعی راه‌گشا و موثر باشد، قابل تقدیر و ستایش است. اگر تلاش دیرپوز برای ایجاد یک گفتمان ملی در قالب دولت وحدت ملی توانسته است مبانی و تمهیدات نظری لازم را برای عمل دولت‌مردان حکومت وحدت ملی فراهم کند، بدون شک تداوم این روند و گسترش آن از سوی جامعه مدنی و نخبگان سیاسی می‌تواند در آینده هم اثرگذار تمام شود.

واقعیت در این است که ما در شرایط کنونی که بیش از هر زمان دیگری در عرصه‌های مختلف امنیتی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی در یک برزخ تمام‌عیار دست‌وپا می‌زنیم، بیش از هر زمان دیگری به شکل‌دهی به گفتمان‌ها و جریان‌های همه‌شمول ملی با حضور همه نخبگان سیاسی نیاز داریم. مشکلات و چالش‌های کنونی در حال حاضر چنان سهمگین و کمرشکن است که نه حکومت وحدت ملی توان مدیریت آن را دارد و نه هم حرکت‌های مقطعی کم‌عمق و کوتاه‌مدت.

کارنامه کاری حکومت وحدت ملی در این هشت‌ماه ثابت کرده است که این حکومت برخلاف تأکید بسیاری که به امر مشارکت و بسیج همه‌گانی دارد، همواره در قبال مسایل کلان ملی، تصمیم عجولانه و تیمی گرفته است. موضع‌گیری در قبال جنگ یمن و امضای توافق‌نامه استخباراتی با سازمان استخبارات پاکستان، از جمله مواردی‌ست که روحیه فردگرایانه در حکومت کنونی را بازتاب می‌دهد.

با این وضعیت به نظر می‌رسد که تنها راه برون‌رفت از وضعیت اسفبار کنونی، قوام دادن به گفتمان‌های ملی با حضور همه نخبگان کشوری‌ست. چنین نشست‌هایی به‌صورت بالقوه علاوه بر این‌که توان بسیج مردمی را بالا می‌برد، سبب می‌شود که بهترین راهکارهای عملی و ممکن در قبال مسایل ملی کشور به‌دست آمده و مورد ارزیابی قرار گیرد که در نهایت، چنین راهکارهایی می‌تواند به عنوان کلید رهایی کشور از دام امواج متلاطم مشکلات عمل کند.

وزارت معادن: قراردادی برای استخراج معدن حاجی‌گک امضا نشده است

وزارت معادن افغانستان می‌گوید کنسرسیوم هندی که قرار بود معدن آهن حاجی‌گک را استخراج کند، به مذاکراتش در مورد پیش نویس قرارداد ادامه می‌دهد. محی‌الدین نوری سخنگوی این وزارت لغو قرارداد را تأیید نمی‌کند.

به تازه‌گی رسانه‌های هندی گزارش داده اند که یک کنسرسیوم هندی که قرار بود بالای استخراج یکی از معادن افغانستان حدود ۱۱ میلیارد دالر سرمایه گذاری کند، به خاطر نزدیکی بیش از حد افغانستان با پاکستان و خراب تر شدن وضعیت امنیتی افغانستان، از این سرمایه گذاری انصراف داده است. این کنسرسیوم «سیل افسیکو» نام دارد و مجموعه‌یی از شرکت‌های هندی در آن سهم هستند.

داعش مصروف سر باز گیری...

مبنی بر فعال نبودن گروه تروریستی داعش در جنگ افغانستان را نقض کرد.

وی اعلام کرد: طالبان افغانستان و گروه تروریستی داعش بارها با یکدیگر درگیر شده‌اند که نگرانی جدی به شمار می‌رود.

جان کمپبل از گسترش حضور این گروه تروریستی داعش در افغانستان در ۶ ماه اخیر خبر داد اما از اعلام تعداد دقیق خودداری کرد.

گاردین مدعی شد: رهبری طالبان در پاکستان است و اکنون برای پایان جنگ در افغانستان و آغاز گفت‌وگوهای صلح با دولت کابل تحت فشار قرار گرفته است.

کمپبل گفت: بسیاری از طالبان از رهبری این گروه خسته شده‌اند و گروه تروریستی داعش را به عنوان یک فرصت مناسب برای بدست آوردن منابع قلمداد می‌کنند.

اگرچه که حضور گروه تروریستی داعش در افغانستان بارها توسط شخصیت‌های سیاسی، کارشناسان و مقامات این کشور مانند حامد کرزی رییس‌جمهور سابق، امنیت ملی و وزارت داخله افغانستان تبلیغات و دور از حقیقت خوانده شد.

اما جان کمپبل در مصاحبه با «آرمی‌تایمز» اعلام کرد: گزارش‌هایی وجود دارند که تعدادی در افغانستان و پاکستان به طور آشکار به تبلیغات و پخش شب‌نامه برای گروه تروریستی داعش پرداخته و تلاش می‌کنند تا مردم را به صفوف این گروه تروریستی جذب نمایند.

دفتر ریاست‌جمهوری افغانستان برای اولین بار حضور گروه تروریستی داعش در افغانستان را تأیید کرد.

پنجمین نشست «قلب آسیا»...

عضو، ۱۶ کشور کمک‌کننده و همچنین ۱۲ سازمان منطقه‌یی و بین‌المللی دعوت کرده است.

سرتاج عزیز مشاور امنیت ملی و امور بین‌الملل نخست‌وزیر پاکستان در کنفرانس سال گذشته اعلام کرده بود که پنجمین دور کنفرانس قلب آسیا - روند استانبول در اسلام‌آباد برگزار خواهد شد.

این کنفرانس نخستین بار در سال ۲۰۱۱ در شهر استانبول ترکیه آغاز گردید، دومین نشست آن در سال ۲۰۱۲ در افغانستان و سومین دور نیز در سال ۲۰۱۳ در شهر آلمانی قراقران برگزار گردید.

چهارمین نشست وزرای خارجه قلب آسیا - روند استانبول سال گذشته و با محوریت افغانستان در یکن پایتخت چین به کار خود پایان داد تا پنجمین نشست مذکور امروز در پاکستان برگزار شود.

آن سوی هیاهو بر سر امضای تفاهم‌نامه امنیتی با پاکستان

محمداکرام اندیشمند

خبر امضای تفاهم‌نامه امنیتی میان سازمان‌های استخباراتی پاکستان و افغانستان در هفته گذشته (۳۰ ثور ۱۳۹۴ برابر به ۲۰ می ۲۰۱۵)، مخالفت‌های گسترده و واکنش‌های خشم‌آلودی را برانگیخت. در شبکه‌های مجازی نیز این واکنش، شدید و گسترده بود. بسیاری از این مخالفت‌ها از آدرس دشمنی با پاکستان ابراز می‌شد و در واقع، مخالفان امضای این تفاهم‌نامه به‌نحوی وطن‌دوستی و غیرت افغانی خود را در مخالفت و مقابله با دشمن تاریخی وطن خود یعنی پاکستان به نمایش می‌گذاشتند. اما نکته مهم و شگفت‌آور در نگاه و بررسی این مخالفت‌ها و واکنش‌ها، به درک متفاوت و هدف متفاوت آن‌ها برمی‌گشت. و حتا به عدم درک شمار قابل ملاحظه‌یی که با ناهمی و بی‌هدفی در عقب قافله می‌روند و هیاهویی برای هیچ برپا می‌دارند.

در میان مخالفان تفاهم‌نامه امنیتی با پاکستان، واکنش حامد کرزی رییس‌جمهور پیشین و شکریه بارکزی عضو پارلمان، بسیار تند، صریح و خشمگینانه بود. سپس زلمی خلیل‌زاد سیاست‌مدار امریکایی افغان‌تبار نیز از امریکا به این جمع پیوست، ولی لحن او در این مخالفت، قهر و خشم خانم شکریه و آقای کرزی را نداشت. اما در آن‌سوی این همه خشم و هیاهو، این واقعیت نیز نباید فراموش شود که افغانستان بدون حل مشکل با پاکستان و بدون رسیدن به تفاهم و توافق با پاکستان، به صلح، ثبات و توسعه پایدار نمی‌رسد. افغانستان ظرفیت ایجاد توازن با پاکستان در عرصه‌های نظامی، اقتصادی، اجتماعی، سیاسی

لوی افغانستان سرباز می‌سازند، به درک نادرست‌شان از منافع کلان کشور و ناهمی‌شان از بازی‌های پیچیده سیاسی برمی‌گردد. اما در میان جوامع مختلف سیاسی و قومی افغانستان، به‌خصوص در میان جامعه سیاسی پشتون‌ها، افراد و عناصر واقع‌بین و حقیقت‌گرا هستند که منافع کلان ملی افغانستان را برای صلح دائمی، ثبات و توسعه پایدار و شکل‌گیری دولت ملی و مدرن، در حل مشکل کابل و اسلام‌آباد و توافق همه‌جانبه میان دو طرف می‌بینند.

«اگر» رییس‌جمهور غنی با این نگاه و استراتژی در صدد حل مشکل و شکل‌گیری تفاهم و توافق همه‌جانبه بر سر تمام مسایل با پاکستان است، این یک مسیر درست در جهت سیاست معطوف به عقلانیت و منطبق با منافع ملی افغانستان شمرده می‌شود؛ مسیری که با تمام دشواری‌ها و موانع، از آن عبور باید کرد!

و جغرافیایی برخوردار نیست تا در وجود چنین توازنی، دخالت پاکستان را در بی‌ثبات‌سازی، مهار و متوقف کند.

تجربه و حوادث نیم‌قرن گذشته و حتا بیشتر از آن تا اکنون این حقیقت تلخ را منعکس می‌سازد. حامد کرزی بعد از سیزده سال زمام‌داری در سایه حمایت مستقیم نظامی و مالی ایالات متحده امریکا و غرب و بیست بار سفر بی‌حاصل به اسلام‌آباد، در توهم کسب زعامت و "مشری" پشتون‌های منطقه در دو کشور افغانستان و پاکستان است. او هوای پشتونستان بزرگ و لوی افغانستان را با تجزیه پاکستان به‌سر می‌پروراند و به سوی رابطه کابل و اسلام‌آباد و حل مشکل میان دو کشور از همین منظر نگاه می‌کند.

هیاهوی افراد و حلقه‌هایی که بر سر رابطه افغانستان و پاکستان، جدا از نگاه‌های معطوف به موضوع قومی، طبل دشمنی با پاکستان را بیشتر به صدا درمی‌آورند و کاسه داغ‌تر از آش می‌شوند و خود را در جهت توهم

گواردیولا:

فصل بعد قوی تر می شویم

خود را در فصل جاری نهایی کرده بود و دیدار این تیم در هفته های پایانی کاملاً تشریفاتی بود.

بایرن در فصل جاری امیدوار بود تا با پپ گواردیولا قهرمانی در لیگ قهرمانان اروپا را به دست آورد اما این تیم برابر بارسلونا تن به شکست داد و از دور رقابت ها کنار رفت تا گواردیولا در ماموریت دوباره خود ناکام ماند.

خبرهایی درباره جدایی گواردیولا از بایرن بعد از پایان فصل جاری به گوش می رسد اما این مربی اسپانیایی تاکید کرد که فصل آینده را نیز در بایرن می ماند. او گفت: فصل بعد هم در بایرن باقی می مانم چرا که یک سال دیگر با این تیم قرارداد دارم. می خواهیم فصل بعد قوی تر از الان باشیم تا بتوانیم رضایت هواداران خود را به دست آوریم.

او ادامه داد: در فصل جاری مشکلات بسیار زیادی داشتیم. بسیاری از بازیکنان خود را به خاطر آسیب دیدگی در دیدارهای حساس در اختیار نداشتیم. امیدوارم که این بازیکنان هر چه سریع تر به شرایط بازی برسند. می خواهیم از همه بازیکنان و کسانی که به ما کمک کردند تشکر کنیم. تشکر ویژه ای همه از هواداران دارم که نهایت حمایت را از ما کردند.

گواردیولا در پایان سخنان خود گفت: من امید زیادی به فصل آینده دارم. امیدوارم که بهترین ترکیب را روانه مسابقات کنیم. فصل آینده هم کار سختی پیش رو داریم اما باید به اهدافی که در نظر گرفته ایم برسیم و این هدف نهایی ما است.

سر مربی بایرن مونیخ می گوید فصل آینده تیم قوی تر را راهی مسابقات خواهد کرد. او تاکید کرد که تا پایان قراردادش در بایرن باقی می ماند.

بایرن مونیخ سرانجام بعد از سه شکست پیاپی در رقابت های بوندسلیگا رنگ پیروزی را دید و توانست در هفته پایانی با دو گل برابر ماینس به پیروزی برسد تا با خاطره خوبی فصل را به پایان برساند. البته بایرن مونیخ پیش از این قهرمانی

بوفون:

بارسلونا شکست ناپذیر است

خبرگزاری تسنیم: دروازه بان ملی پوش بیانکونری معتقد است در فوتبال همیشه تیم برتر برنده نمی شود و شانس هم نقش مهمی را ایفا می کند.

جان لوییجی بوفون که او و هم تیمی هایش در تاریخ ۶ جون ۲۰۱۵ در فینال لیگ قهرمانان اروپا در برلین به مصاف بارسلونا خواهند رفت، به شبکه تلویزیونی «اسکای اسپورت» ایتالیا گفت: بارسلونا تیمی تقریباً شکست ناپذیر است. ما می دانیم که بارسلونا تیمی قوی تر است ولی در بازی های اینچنینی که تک بازی است تیم برتر همیشه برنده نیست. در دیدار فینال لیگ قهرمانان اروپا در کنار بهتر بودن باید خوش شانس هم بود. کسی چه می داند شاید در برلین شانس با ما یار بود.

سنگربان ملی پوش بانوی پیر تصریح کرد: البته روی کاغذ کارمان در تقابل با کاتالان ها دشوار است ولی توان لازم برای مقابله با آنها را داریم. اگر بارسلونا با ۱۰۰ درصد توانش پا به بازی فینال بگذارد، کارمان سخت است. به هر حال ما می خواهیم شانس خود را امتحان کنیم. ما به خاطر کاری که این فصل و چند سال اخیر کرده ایم، احساس غرور می کنیم. بوفون ۳۷ ساله در پایان تاکید کرد: می دانیم که بارسلونا چه تیم قدرتمندی است ولی خوش بین هستیم که شرایط طوری رقم بخورد که اختلاف مان با آنها به حداقل ممکن برسد.

رونالدو آقای گل لالیگا شد و کفش طلا را برد

در جدول برترین گلزنان باشگاهی قاره اروپا، پس از رونالدو و مسی، سرخیو آگرو، مهاجم آرژانتینی منچستر سیتی با ۲۵ گل و ۵۰ امتیاز، جان اتان سوربانو مهاجم ۳۰ گله تیم سالزبورگ اتریش و نیمار، مهاجم برزیلی بارسلونا که ۲۲ گل زده و ۴۴ امتیاز دارد، در رده های سوم تا پنجم قرار دارند.

ستاره پرتغالی رئال مادرید با گل هایی که در آخرین بازی این فصل کلهکشانها به ثمر رساند عنوان آقای گل لالیگا و کفش طلای اروپا را از آن خود کرد.

در پیروزی ۷ بر ۳ شب گذشته تیم فوتبال رئال مادرید برابر ختافه که آخرین بازی کلهکشانها در فصل ۱۵-۲۰۱۴ بود، کریستیانو رونالدو هت تریک کرد تا شمار گل های لالیگایی این فصلش را به ۴۸ گل برساند و فاصله خود را با لیونل مسی به پنج گل افزایش دهد.

به این ترتیب رونالدو که حتی بدون گلزنی در این دیدار در صدر جدول برترین گلزنان فصل جاری لالیگا باقی ماند، به عنوان برترین گلزن لیگ دسته اول فوتبال اسپانیا به کار خود پایان داد و در جدول برترین گلزنان فوتبال باشگاهی اروپا و رقابت برای کسب کفش طلای اروپا هم دست نیافتنی تر شد.

با توجه به ضریب دو امتیازی گلزنی در پنج لیگ معتبر اروپا (لالیگا، لیگ برتر انگلیس، سری A، بوندسلیگا و لیگ برتر پرتغال)، ۴۸ گل رونالدو در لیگ دسته اول فوتبال اسپانیا به او ۹۶ امتیاز داده و این در حالی است که نزدیک ترین تعقیب کننده اش، لیونل مسی است که ۸۶ امتیاز دارد.

اسطوره تکرار ناشدنی بارسا با چشمان اشک بار رفت!

کاپیتان بارسلونا در خلال جشن قهرمانی این تیم در نوکمپ با چشمانی اشکبار از هواداران آبی اناری ها خداحافظی کرد.

ژاوی در بازی برابر لاکرونیا برای آخرین بار در لیگا به میدان رفت و سپس در میان استقبال شدید هواداران از این تیم خداحافظی کرد تا از فصل آینده در السد قطر بازی کند.

او پس از پایان مسابقه خطاب به هواداران تیشمش، گفت: عصر همگی به خیر. ممنون برای همه چیز. در طول این مدت لطف خیلی زیادی به من کردید و من این محبت را فراموش نمی کنم. خوشحال ترین انسان جهان هستم، زیرا که امروز و در این ۱۷ فصل همواره شما برای حمایت من حاضر بودید. می خواهم از خانواده ام، همسرم و دوستانم تشکر کنم. شما فوق العاده بودید. دیگران هر چه می خواهند بگویند، این جا بهترین باشگاه جهان است.

ژاوی ادامه داد: همان طور که سر مربی گفت فصل هنوز به پایان نرسیده است. هنوز دو جام دیگر باقی مانده و می خواهیم یک بار دیگر با شما در بارسلونا جشن قهرمانی بگیریم.

او در پایان مسابقه نیز در گفت و گو با خبرنگاران گفت:

دوران بازیگری ام در این جا بهترین بود. من ۲۵ سال است که پیراهن بارسا را بر تن می کنم. بارسلونا همواره زندگی من بود اما در نهایت باشگاه از همه چیز بالاتر است و من هم خوشحالم که می توانم با کسب دو جام دیگر از این تیم خداحافظی کنم.

واکنش ها

خداحافظی ژاوی از بارسلونا واکنش های زیادی را به دنبال داشته است.

سر مربی پرتغالی تیم فوتبال چلسی، هافبک اسپانیایی بارسلونا را به خاطر تمام درخشش و افتخاراتی که طی ۱۷ سال حضورش در نوکمپ داشته است، شایسته کسب مهمترین افتخار انفرادی دنیای فوتبال می داند.

ژوزه مورینیو هم به فهرست کسانی پیوست که به خداحافظی ژاوی هرناندس با هواداران بارسلونا در پایان آخرین بازی خانگی کاتالان ها در فصل جاری لالیگا واکنش نشان داده اند.

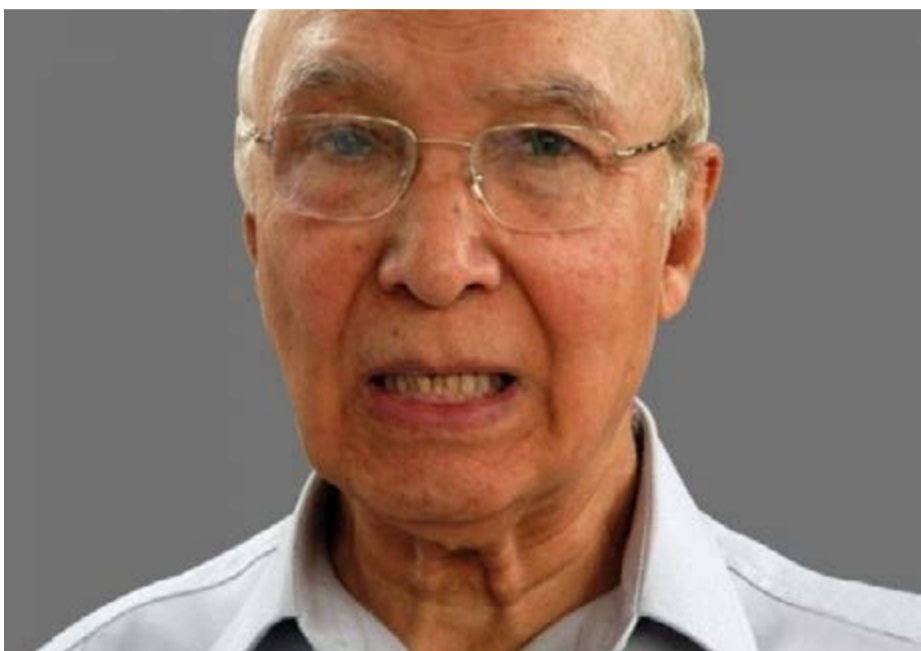
آقای خاص در تمجید از کاپیتان ۳۵ ساله بارسا که در پایان فصل راهی قطر می شود تا برای تیم السد بازی کند، اظهار داشت: ژاوی یکی از بهترین بازیکنان فوتبال دنیا در دهه اخیر بوده و حق اوست که افتخاری را که تا به حال کسب نکرده است، به دست آورد و آن یک

توپ طلاست. در این حال، سر مربی تیم فوتبال بارسلونا، هم تیمی قدیمی و کاپیتان این فصل تیشمش را به طور ویژه مورد تمجید قرارداد و او را بازیکنی دانست که هرگز تکرار نخواهد شد. لوییس انریکه در کنفرانس خبری پس از جشن بیست و سومین قهرمانی بارسلونا در لالیگا برای توصیف ژاوی هرناندس جملاتی را به کار برد که با تعریف و تمجیدهای همیشگی او از کاپیتان ۳۵ ساله تیشمش فرق داشت.

انریکه در تحسین ژاوی که آخرین بازی اش را شنبه شب در لالیگا برای بارسلونا انجام داد، گفت: بازیکنی مانند ژاوی هرگز تکرار نخواهد شد.

انریکه سپس همه ارزش قهرمانی را که تیشمش این فصل در لالیگا به دست آورد، یادآوری کرد و اظهار داشت: این قهرمانی که بر بستر کارهایی است که در تمام طول فصل انجام دادیم، بسیار ارزشمند است. ما در تمام طول فصل خوب کار کردیم و مسلماً در برخی مقاطع وضعیت بهتری نسبت به سایر تیم ها داشتیم. ارزش این جام بیشتر است، چون ما تا یک هفته به پایان لیگ با یکی از بهترین رئال مادریدهای چند سال اخیر رقابت داشتیم.

نگرانی شدید پاکستان از اظهارات وزیر دفاع هند

مشاور امنیت ملی و امور بین‌الملل نخست‌وزیر پاکستان در واکنش به اظهارات وزیر دفاع هند مبنی بر «پاسخ عملیات تروریستی توسط تروریست‌ها»، گفت که اظهارات منوهار پریکار نشان می‌دهد که این کشور در عملیات تروریستی در پاکستان دست دارد.

سرتاج عزیز مشاور امنیت ملی و امور بین‌الملل نخست‌وزیر پاکستان، با ابراز نگرانی در مورد اظهارات منوهار پریکار وزیر دفاع هند گفت: اظهارات وی ادعای اسلام‌آباد مبنی بر دست داشتن دهلی‌نو در عملیات‌های تروریستی در پاکستان را تأیید می‌کند.

عزیز گفت: این نخستین‌بار است که وزیر یک کشور از عملیات تروریستی در برابر عملیات تروریستی در کشور دیگر به صورت علنی حمایت می‌کند.

مشاور امنیت ملی و امور بین‌الملل نواز شریف اظهار داشت: پاکستان بیش از همه کشورهای منطقه قربانی تروریسم شده و بهترین سیاست را در خصوص روابط با کشورهای همسایه دنبال می‌کند. عزیز تأکید کرد: هند و پاکستان باید با همکاری یکدیگر ریشه‌کنی تروریسم را در منطقه انجام دهند و این نیز بهترین راه‌حل مسائل منطقه است.

وزیر دفاع هند در گفت‌وگو با «اچ‌تک» شبکه تلویزیونی این کشور اظهار داشت: پاسخ عملیات

تروریست‌ها استفاده شود تا ارتش هند درگیر چنین کارهایی نشود. وزیر دفاع هند اظهار داشت: دولت هند نیز می‌تواند برای مبارزه با تروریسم از تروریست‌ها استفاده کند. آجیت دووال، مشاور امنیت ملی هندوستان این صحبت‌ها را کم اهمیت جلوه داد.

تروریستی را باید توسط تروریست‌ها داد. وی در پاسخ به پرسشی مبنی بر واکنش دولت هند در صورت عملیات تروریستی همچون حمله بمبئی و پارلمان این کشور گفت: بهترین دستورالعمل آن است که چنین حادثه‌یی نباید صورت گیرد، اما برای جلوگیری از عملیات تروریستی، باید از

پایان نشست مجمع جهانی اقتصاد

با تاکید بر مقابله با تدروری

نشست مجمع جهانی اقتصاد (داووس) با تاکید بر اهمیت افزایش تلاش‌های بین‌المللی برای مقابله با تدروری و نقش مهم بخش عمومی و خصوصی در این زمینه به کار خود در اردن پایان داد.

به گزارش روزنامه فرانکفورت‌ای الشرق الاوسط، شرکت کنندگان در این همایش که با عنوان «ایجاد چارچوب فعالیت منطقه‌ای برای تحقق شکوفایی و صلح از طریق همکاری میان بخش خصوصی و عمومی» در بحرالمت اردن برگزار شد درخصوص مقابله با تدروری بحث و گفت‌وگو کردند.

آن‌ها بر سر اجرای برخی پیشنهادات درباره طرح‌های ملی و مطرح کردن آن در مقابل مجمع عمومی سازمان ملل به توافق رسیدند.

سارا سویل، معاون وزیر خارجه امریکا در اختتامیه این کنفرانس گفت: باید از طریق ایجاد فرصت برای تمامی افراد جوامع روش مثبتی را برای مقابله با تروریسم در پیش گرفت. تلاش برای مبارزه با تروریسم مهم است اما کافی نیست چرا که مشکل تروریسم همواره در حال بزرگ شدن است.

وی ادامه داد: از زمان برگزاری کنفرانس مبارزه با تدروری در واشنگتن ده‌ها کنفرانس منطقه‌ای برای ایجاد طرح‌های ملی برگزار شده است. ما باید به جوامع کمک کنیم تا همواره سالم بوده و قادر به پیشگیری از تروریسم باشند.

مدیر اجرایی مجمع جهانی اقتصاد نیز تصریح کرد: پدیده تروریسم و تدروری نیاز به راه حل‌های بین‌المللی دارد.

کنفرانس مجمع جهانی اقتصاد در حالی به فعالیت‌های خود پایان داد که خطر داعش را در راس گفت‌وگوها و اولویت‌های خود قرار داد. در این کنفرانس حدود ۹۰۰ شخصیت از رهبران، نخست‌وزیران، تاجران و سیاستمداران جهان حضور داشتند.

ابراز نگرانی امریکا از قانون تعطیلی «نامطلوب‌ها» در روسیه

دولت امریکا در مورد قانون جدیدی در روسیه ابراز نگرانی کرده است که بر اساس آن مقامات روسی اجازه می‌یابند سازمان‌های بین‌المللی یا خارجی را که نامطلوب تشخیص می‌دهند، تعطیل کنند.

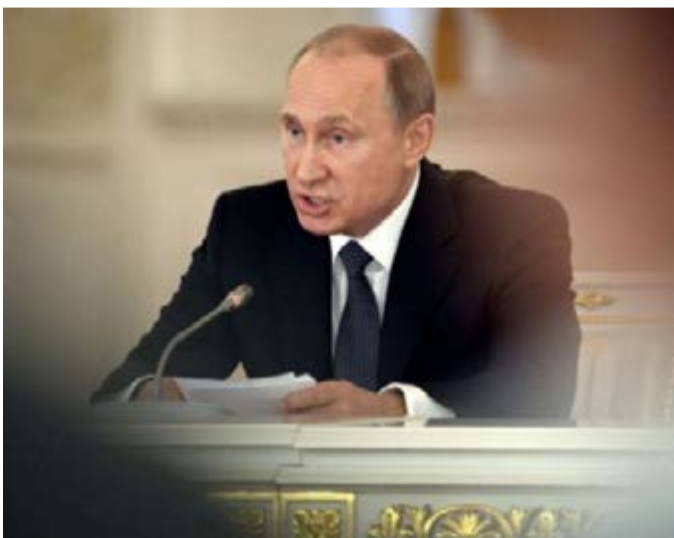
ماری هرف، سخنگوی وزارت امور خارجه امریکا، گفت که دولت این کشور نگران است که این قانون باعث محدود شدن بیشتر فعالیت جامعه مدنی شود.

او تصویب این قانون را بخشی از «تلاش عمدی روسیه برای منزوی کردن مردمش از دنیا» خواند.

ولادمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه روز شنبه ۲۳ می این قانون جدید را امضاء و ابلاغ کرد.

از این پس هر سازمانی که بنیان‌های حکومت روسیه را تهدید کند، می‌تواند مورد پیگرد قانونی قرار بگیرد و اموالش مسدود شود.

روابط روسیه و غرب در پی بحران اوکراین به شدت تیره شده است.

شی جینپینگ:

باید از دوستی میان چین و جاپان حفاظت کرد

این کار و مخفی کردن یا سرپوش گذاشتن بر نظامی‌گری جاپان در آن جنگ مورد قبول مردم چین نخواهد بود.

اظهارنظرهای رییس جمهوری چین یک روز پس از آن مطرح شد که پکن یکبار دیگر از جاپان خواست تا با واقعیت جنگ دوم جهانی رو به رو شود و به خاطر اقداماتش در آن زمان علیه کشورهای همسایه عذرخواهی کند. چین خود را آماده می‌کند تا رژه‌ای را در سپتامبر ۲۰۱۵ و برای بزرگداشت هفتادمین سالگرد پایان جنگ دوم جهانی و اعلام یک تعطیل عمومی به مناسبت این روز برگزار کند.

وزارت دفاع چین نیز اعلام کرد که برای نخستین بار هواپیماهای ارتش برفراز تنگه میاکو میان جزایر میاکو و اوکیناوا، جاپان به پرواز درآمدند.

مناقشه مورد ادعای دو کشور به حالت تعلیق درآمده بود تا آنکه شینزو آبه، نخست‌وزیر جاپان و رییس جمهوری چین سال ۲۰۱۴ با یکدیگر ملاقات کردند. این دو بار دیگر ماه گذشته میلادی با هم دیداری داشتند.

توشیهیرو نیکای، وزیر سابق اقتصاد جاپان در جریان سفرش به پکن نامه‌ای شخصی از جانب نخست‌وزیر جاپان به شی جینپینگ داد. اما از جزئیات این نامه اطلاعاتی در دست نیست.

رییس جمهوری چین با اشاره به تسلیم شدن جاپان در جنگ دوم جهانی گفت، واقعیت تاریخ را نمی‌توان پنهان کرد و نادیده گرفت. تلاش برای

باید از آن حفاظت کنیم.

نشست‌های بلندپایه میان مقام‌های دو کشور به مدت دو سال و در پی تنش‌ها بر سر جزایر مورد

رییس جمهوری چین با وجود اعلام این مساله که دوستی میان این کشور با جاپان بسیار گرانقدر است، به مساله مناقشه میان توکیو و پکن که همچنان عامل اصلی تنش میان این دو کشور شرق آسیا است، اشاره کرد.

به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، روابط میان پکن و توکیو در سال گذشته میلادی تا حدودی گرم شده بود اما مناقشات منطقه‌ای و رویکردهای دو کشور نسبت به نظامی‌گری جاپان در دوران جنگ دوم جهانی همچنان مایه تنش بین دو کشور محسوب می‌شود.

در همین حال شی جینپینگ، رییس جمهوری چین در نشستی در پکن گفت که همکاری صلح آمیز و دوستانه میان جاپان و چین خواسته مشترک مردم است. دوستی میان ما بسیار ارزشمند است و ما